

Onze schepen

bron

Onze schepen. 1910-1920

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_onz009onze01_01/colofon.php

© 2010 dbnl

The logo for the Digital Library of the Netherlands (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Onze schepen.

Kleine Lodewijk zou tien jaar worden, en nu vroeg moeder wat hij het liefst op zijn verjaardag zou willen hebben.

Lodewijk bedacht zich eens even en zei: ‘Als vader van de reis komt, laat hij mij dan mee naar de haven nemen, om al de schepen te zien, en ze mij eens allemaal uit te leggen.

Lodewijks vader was kapitein op een groot koopvaardijship, en kwam maar ééns in de drie maanden thuis. Moeder zei: ‘We zullen het aan vader vragen’, en toen vader

thuis kwam, was het verzoek al direct toegestaan.

Vader en Lodewijk gingen na een paar dagen op pad. Ze stapten in den trein en bereikten spoedig de havenstad. Het was nog een heel eindje wandelen naar de haven, maar vader wist zóó gezellig te vertellen, dat de tijd heel kort leek.

Er stond een frisch briesje en vader zei: ‘nu gaan we zelf op 't

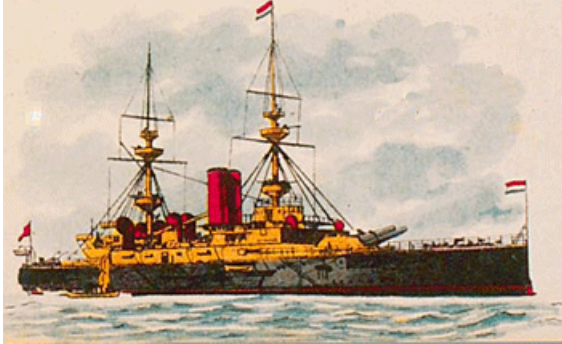

water, om alles van naderbij te kunnen bekijken.’ Het bootje schommelde flink, maar Lodewijk was een echte zeemansjongen en vond het heerlijk.

Vader wees hem een prachtige driemaster, welke met houtladingen naar 't Noorden vaart.

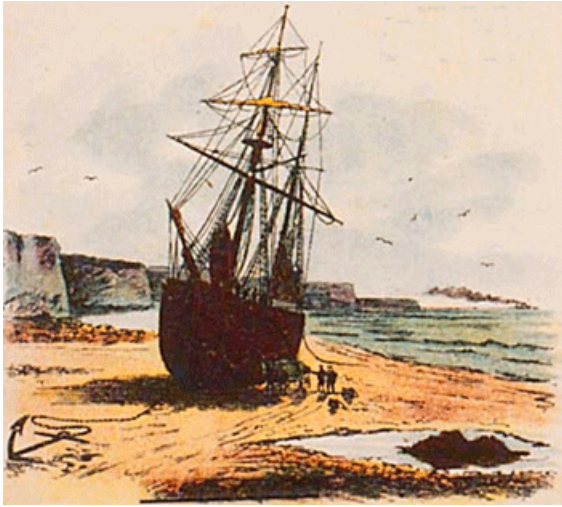
Toen kwam er een groote Indische mailboot aan de beurt, welke wel 3000 passagiers kan vervoeren. Lodewijk mocht met vader op 't schip, bekeek de kajuiten, de mooie zalen en het prachtige dek, en zou er wel zoo mee op reis gegaan zijn, als hij maar mocht. Toen kwam er

een prachtige Amerikaansche stoomboot aan de beurt, met drie dekken boven elkaar, en eindelijk een oorlogsschip met kanonnen aan boord en schietgaten en alles wat er maar met de oorlog op zee in verband staat. Dat vond Lodewijk minder genoegelijk.

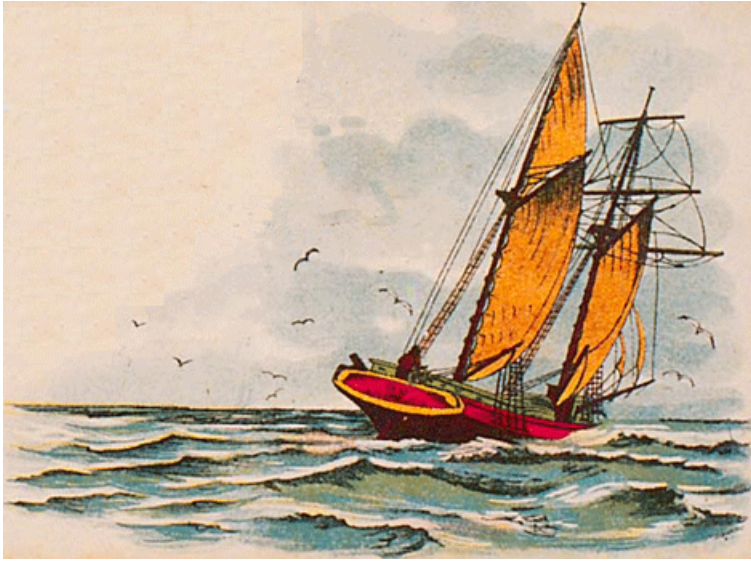

Hij vond de visschersboot, welke pas met rijke buit beladen thuiskwam, heel wat mooier. Wat hadden de visschers een goede vangst gehad, en wat waren ze blij om nu weer bij vrouw en kinderen terug te komen.

En het mooiste van alles was een prachtig plezierjacht.

Wit gelakt, met bruin hout, en met schitterende witte zeilen, lag het te dobberen in de haven, om straks zijn eigenaar van de heerlijke watertochtjes te doen genieten.

Ondertusschen had Lodewijk een heerlijke middag en leerde veel van zijn vader.
‘En wat wordt jij, Lodewijk, als je groot bent’, vroeg vader.
‘Natuurlijk zeeman’, was het antwoord van Lodewijk; zoo zal het wel gaan ook.